

i Ro og se, hvad Resultat den kommer til. Hvorledes man i Grundloven skal indsætte en Bestemmelse om det, det ærede Medlem kalder en moderne Skoleordning, ved jeg ikke. Ordet „moderne“ spiller jo en vældig Rolle; saa snart man sætter Ordet „moderne“ foran en Ting, vil mange forbauses og tro, at det maa være noget stort og himmelvendt noget, og hvem vil være gammeldags? Naar man sætter Ordet „moderne“ foran, er der mange, som vil give det Bifald uden at tænke nærmere over Tingen, men jeg har ikke faaet noget virkelig eklatant Udtryk for, hvad en moderne Skoleordning vil sige, derom kan der være mange forskellige Meninger.

Med Hensyn til Folkekirkens Stilling har jeg for mit Vedkommende i den Tid, jeg var med til at arbejde for den Grundlov, som nu er gældende, holdt det Spørgsmaal udenfor, fordi jeg tror, det vil dele Befolkningen efter helt andre Linier end de almindelige politiske, og jeg mener ikke, at man paa een Gang bør have en politisk og en kirkelig Strid, naar der er Tale om Ændringer i Grundloven. Det Spørgsmaal er derfor af den Slags, som det ærede Medlem kan stille op, han har jo stillet en hel Mængde Spørgsmaal op til nærmere Overvejelse.

Det, der imidlertid var Hovedsagen, var, at det ærede Medlem mente, at vi af Hensyn til Sønderjyllands Indlemmelse i Danmark og til den Afstemning, der skal foregaa, maatte gøre, hvad vi kunde ved Affattelsen af Grundlovens Bestemmelser, for at den kunde falde saa heldigt ud som muligt. Jeg tror imidlertid ikke, at der fra Sønderjylland rettes stærke Krav til os med Hensyn til, hvorledes Grundloven nu ændres; det tror jeg, Sønderjyderne ganske rolig lader os her bestemme. Efter mit Kendskab til de sønderjyske Forhold er det, der i de mange Aar har bevæget Sønderjyderne, Kærligheden til Danmark og Kærligheden til den frie Forfatning, vi har, som er bygget paa almindelig Valgret, det er det, som har bevirket, at Sønderjyderne har været trofaste mod os og har holdt ud i Haabet om, at de en Gang igen skulde komme ind under Danmark. Dersom vi ikke havde haft denne Nødvendighed over os, at vi skal foretage Ændringer i Grundloven, for at Sønder-

jylland kan indkorporeres i Danmark, tror jeg ikke, at der havde været Tale om at rejse Spørgsmaalet om en ny Forfatningskamp. Nej, Sønderjyllands Troskab mod Modersmaalet, dansk Sprog og danske Minder er det, der har været Bærekraften i hele den Kamp, som de har udfoldet i over 50 Aar.

For Resten interesserede det mig meget at høre den Kærlighed, det ærede 10de Medlem for Hovedstaden i Dag lagde for Dagen med Hensyn til Flensborg. Det er jo meget interessant at høre, at Ordføreren for Socialdemokraterne i Dag har tilkendegivet en saa stærk Sympati for, at Flensborg kom med til Danmark, men det ærede Medlem har vistnok ogsaa haft den politiske Baggrund med saa stærkt at fremholde Interessen for Sønderjylland og Interessen for Flensborg, at han har ment, det skulde øve Indtryk paa os i Retning af at forandre Bestemmelserne i Grundloven. Det ærede Medlem ønsker, der skal forhandles, men det forekommer mig, at Udtalelserne i Dag ikke staar i nøjeste Samklang med, hvad jeg hørte fra det ærede Medlem, da han deltog i den Konference i Bern, der afholdtes for nogen Tid siden. Jeg ved ikke rettere end, at det ærede Medlem dør stillede Førdring om, at Flensborgerne ikke en Gang skulde deltage i Afstemningen, hvis ikke det blev forlangt af en Fjerdepart af Vælgerne i Flensborg. Det kan være, at dette er en Udtalelse, man har tillagt det ærede Medlem, men som ikke passer, jeg nævner det imidlertid, for at det ærede Medlem kan komme til at udtale sig derom. Jeg vil i meget høj Grad fraraade, at man følger det ærede Medlem i alle de mange Forslag, han har fremsat.

Det ærede Medlem vil nok slette de Løfteparagraffer, der staar i Grundloven, men han vil tilraade, at vi indfører en hel Række nye Løfteparagraffer i Stedet. Derved vil der sikkert opstaa megen Strid, jeg for mit Vedkommende ønsker ikke, at man skal gaa synderlig videre end til det, der er nødvendigt for, at Sønderjyderne, naar de stemmer sig til Danmark, kan blive inkorporeret i Danmark.

Saa er der ogsaa af det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sagt, at man ikke er pligtig til at beholde den Forfat-